

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010135
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Číž
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3714010135.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. septembra 2014 trestnej veci obžalovaného V. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., samosudcom JUDr. Miroslavom Čížom takto

r o z h o d o l :

obžalovaný V. B. nar. X.XX.XXXX v E., trvale bytom T. adresa na doručovanie písomností T.

je v i n n ý , ž e

hoci bol ako otec dvoch detí B., toho času plnoletého W., nar. XX.X.XXXX, študenta W. a maloletej W., nar. X.X.XXXX, žiačky základnej školy, povinný podľa Zákona o rodine prispievať na ich výživu po 99,58 Eur mesačne na obec detí spolu, na základe rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 21P/448/2004, zo dňa 7.9.2006, právoplatného dňom 21.9.2006, ktorým bola schválená dohoda rodičov o výživnom a ktoré mal posielať vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk matky detí W. N., bytom Z., J. XXXX/XX, túto povinnosť neplnil, ani v mieste bydliska detí, ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že aj keď bol živnostníkom na základe živnostenského oprávnenia, zo dňa 5.12.2005, evidovaného na Okresnom úrade Čadca, s predmetom podnikania - vedenie motorového vozidla a iné, pričom prevádzkovanie živnosti mal pozastavené na vlastnú žiadosť od 19.12.2012 do 19.10.2013, odkedy opäť živnosť prevádzkuje, nepodnikal tak, aby dosahoval zisk, oprávnenie podnikat' doposiaľ nezrušil, nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ani dávky vyplácané sociálnou poisťovňou, čím mu za obdobie od júla roku 2013 do mesiaca august 2014, vznikol dlh na výživnom vo výške 1.331,90 Eur, lebo časť dlhu v sume 62,- Eur uhradil, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/107/2013, zo dňa 14.6.2013, právoplatným dňom 25.7.2013, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvadsaťštyri mesiacov,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. a

odsudzuje sa za to

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák. na trest 16 (slovom: šesťnásť) mesiacov odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním prevedeným na hlavnom pojednávaní a to výsluchom obžalovaného, prečítaním svedeckej výpovede W. B., W. B. a na základe ostatného dôkazného materiálu súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal. Vo svojej výpovedi, či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že napriek tomu, že mu bola daná možnosť dlhované výživné uhradiť, toto neuhradil a je si vedomý svojej trestnej činnosti.

Zistený skutkový stav bol na hlavnom pojednávaní potvrdený okrem priznania obžalovaného aj prečítanými svedeckými výpoveďami W. N., matky detí, ktorá jednoznačne potvrdila, že obžalovaný neplatil výživné, ako aj W. B., syna obžalovaného, ktorý tak isto potvrdil, že obžalovaný neplatil na neho výživné.

Z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 21P/448/2004 bolo zistené, že obžalovaný bol povinný platiť výživné tak, ako je uvedené vo výroku.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/107/2013 bolo zistené, že obžalovaný bol už súdne trestaný za tú istú trestnú činnosť, tak ako je uvedené vo výroku.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie potom súd nemal pochybnosti, čo do zistenia skutkového stavu, nakoľko tento mal za preukázaný priznaním obžalovaného, ako aj ostatnými dôkazmi, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť až do augusta 2014. Po právnej stránke potom súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. teda, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Obžalovaný v mieste bydliska požíva priemernú povesť. Po pracovnej stránke nie je hodnotený. Súdne trestaný bol doposiaľ trikrát, naposledy v roku 2013, pre tú istú trestnú činnosť podmieneným trestom.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zák.). Po zhodnotení všetkých týchto skutočností, s prihliadnutím na jeho doterajší život, závažnosť jeho konania a dospel k záveru, že na jeho nápravu je potrebné a nevyhnutné uloženie uvedeného druhu trestu, nakoľko len takýmto trestom sa zabezpečí zákonom sledovaný účel trestu. Obžalovaný mal dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l), n) Tr. zák.), priťažujúce okolnosti súd nezistil.

Obžalovaného súd zaradil pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom k tomu, že doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokolvek výroku,
- b) o b ť a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).